

Popel - Lakomá Barka

Ami G A2 C
1. Koukám zpátky a vidím prázdný dům
Ami G Ami
pár obrazů zářivých
Ami G A2 C
žádný rány zas slunce vychází
Ami G Ami
a já tu nechci zůstat stát.

Ami G F
R: Žene vítr mě prázdnou ulicí
Ami G F
do dálek mě rozfouká
Ami G F
dívej se já zmizím navždycky
Ami G F
já jsem popel ty jdi spát.

2. Cítím slunce jak se mě dotýká
a stromům stíny závidím
nemám bolest a nemám ani tvář
a dál mě síly opouští.

R: Zvláštní věci tu berou divný spád
nejdou napsat ani číst
dál jak popel mě vítr rozfouká
tak se nesměj - umírám.

3. Možná jednou, až budeš tiše spát
dotknu se tvých pocitů
jak milenci se budem jen tak smát
jenže teď ti utíkám.

R: Svoje křídla si k zádům připínám
a slunce je mi náhle blíž
letím vzhůru své oči zavírám
vím, jen já co bude dál.